

**RAPORT
MERYTORYCZNY
Z DZIAŁALNOŚCI
STOWARZYSZENIA OPTA
W ROKU 2014**

Stowarzyszenie OPTA

Jest organizacją pozarządową niedziałającą dla osiągnięcia zysku; zrzeszającą specjalistów w zakresie psychologii, prawa, współpracy z administracją publiczną, trenerów, szkoleniowców, konsultantów. Działamy na rzecz osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej, w szczególności kobiet i dzieci doświadczających przemocy i współuzależnienia. Celem naszych działań jest dokonanie trwałej zmiany na poziomie indywidualnym i społecznym. Kierując kompleksową, nowatorską pomoc wspieramy odbiorców naszych działań w budowaniu zaufania do własnych decyzji i umiejętności skutecznego działania. Poprzez indywidualną i grupową pomoc psychologiczną, szkolenia, warsztaty oraz specjalistyczne programy przeciwdziałamy, pomagamy i uczymy pomagać. W naszej pracy opieramy się na wartościach humanistycznych, obywatelskich i proekologicznych, zachowując pełne przekonanie o wolności i godności drugiego człowieka.

Stowarzyszenie OPTA

Adres: ul. Marszałkowska 85 lok. 34, 00-683 Warszawa

Tel. 022 424 090 89, fax 022 622 52 52

www.opta.org.pl e mail: biuro@opta.org.pl

KRS 0000145996 NIP 525-15-75-195 REGON 011820803

Data wpisu do rejestru: 6 marca 1996 r.

ZARZĄD

Katarzyna Przyborowska – prezeska

Barbara Jakubowska – wiceprezeska

Joanna Markiewicz – wiceprezeska

Agnieszka Pawłowska-Fryckowska – członkini zarządu

Katarzyna Turant – członkini zarządu

KOMISJA REWIZYJNA

Jakub Kryński – przewodniczący

Katarzyna Bryczkowska – członkini

Dorota Sakławska – członkini

LISTA CZŁONKIŃ I CZŁONKÓW STOWARZYSZENIA OPTA

Anna Bartosiak, Lidia Bartoszewska, Katarzyna Bryczkowska, Marlena Dałek, Barbara Jakubowska, Anna Komosińska, Jakub Kryński, Marta Lewandowska, Maja Lipińska, Joanna Markiewicz, Małgorzata Niedziałkowska, Agnieszka Pawłowska-Fryckowska, Katarzyna Przyborowska, Dorota Sakławska, Edyta Stelmach, Katarzyna Turant, Izabela Włodarczyk.

Cele statutowe

1. Wspieranie inicjatyw i organizowanie działalności promujących zdrowie psychiczne, fizyczne oraz wyrównujących społeczne szanse dzieci, młodzieży oraz całych rodzin. W szczególności pomoc psychologiczna i prawna rodzinom dysfunkcyjnym oraz znajdującym się w sytuacji kryzysowej.
2. Podejmowanie przedsięwzięć i wspieranie osób niosących wszechstronną oświatę i pomoc rodzinom dysfunkcyjnym.
3. Przeciwdziałanie niekorzystnym zjawiskom społecznym – w szczególności uzależnieniom oraz przemocy w rodzinie.
4. Upowszechnianie i ochrona praw kobiet oraz działanie na rzecz równego statusu kobiet i mężczyzn.
5. Upowszechnianie i rozwijanie postaw i wartości humanistycznych, obywatelskich, proekologicznych, umożliwiających pełne i odpowiedzialne uczestnictwo w życiu kraju, społeczeństwa i środowiska.
6. Upowszechnianie oświaty i wychowania dzieci i młodzieży.

Stowarzyszenie nie prowadzi działalności odpłatnej. Od listopada 2006 roku Stowarzyszenie OPTA prowadzi działalność gospodarczą w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli. Od 2012 roku w ramach działalności gospodarczej Stowarzyszenie OPTA uruchomiło projekt pod nazwą **Pracownia Systemów Więzi i Relacji SyWiRe**.

Ośrodek Rozwoju Umiejętności Psychologicznych Stowarzyszenia OPTA, organizator Studium Terapii Rodziny posiada status **Niepublicznej Placówki Doskonalenia Nauczycieli**, działającej na podstawie rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dn. 21.09.2000 r. Numer ewidencyjny: 12B/NPDN/2007.

PSYCHOLOGICZNA PORADNIA RODZINNA

Dyrektorka: Joanna Markiewicz

Nazwa Programu

Prowadzenie działań psychologiczno-pedagogicznych i specjalistycznego poradnictwa rodzinnego – „Kryzys czyli szansa – pomoc w odkrywaniu i wzmacnianiu zasobów rodziny”

Koordynatorka: Agnieszka Pawłowska-Fryckowska

1. Cele i założenia Programu

- a) Podniesienie umiejętności psychospołecznych niezbędnych do radzenia sobie z kryzysem poprzez:
 - psychoedukację i wsparcie
 - uzyskanie narzędzi pomocnych w rozwiązywaniu sytuacji kryzysowych;
- b) lepsze przygotowanie rodziców do samodzielnego rozwiązywania problemów związanych z ich trudną sytuacją życiową, taką jak:
 - problem uzależnienia w rodzinie,
 - konflikty pomiędzy członkami rodziny,
 - doświadczanie przemocy fizycznej i psychicznej,
 - rozpad rodziny,
 - samotne macierzyństwo,
 - brak umiejętności wychowawczych;
- c) wzmocnienie indywidualnych zasobów adresatów. Ograniczenie wpływu kryzysowej sytuacji rodzinnej na jej członków, szczególnie dzieci, poprzez rozwijanie umiejętności samodzielnego radzenia sobie w trudnych dla rodziny sytuacjach;
- d) wprowadzenie zmiany jakościowej na poziomie funkcjonowania całego systemu rodzinnego, poprzez wytworzenie nowych wzorców funkcjonowania, np. komunikacji. Zatrzymanie lub ograniczenie wpływu „dziedziczonych” dysfunkcji rodzinnych. Pomoc rodzinie w wypracowaniu nowych, bardziej konstruktywnych wzorców relacji i więzi w rodzinie;
- e) podniesienie poczucia wpływu na swoje życie i zwiększenie otwartości na relacje z innymi, zmniejszenie poczucia izolacji rodzin biorących udział w zadaniu;
- f) wzmocnienie więzi rodzinnych poprzez poprawę wzajemnego rozumienia swoich potrzeb, okazywanie wzajemnego szacunku, wymianę emocjonalną, respektowanie praw;
- g) wzmocnienie postaw rodzicielskich i wzrost kompetencji wychowawczych rodziców, takich jak:
 - rozumienie wpływu postaw i sposobów reagowania rodziców na jakość życia dzieci,
 - okazywanie miłości i wsparcia oraz umiejętność respektowania wyznaczonych zasad i praw,
 - wzrost umiejętności otwartego komunikowania się w rodzinie,
 - rozumienie potrzeb i uczuć poszczególnych członków rodziny,
 - rozpoznawanie sygnałów świadczących o przeżywanych przez dzieci problemach,
 - rozpoznawanie i radzenie sobie z uczuciami utrudniającymi dobry kontakt z dzieckiem,
 - praca rodziców nad własnymi deficytami emocjonalnymi i społecznymi;
- h) poprawa sytuacji społecznej i życiowej dzieci narażonych na krzywdzenie i doświadczających braku właściwej opieki w rodzinie;

- i) poprawa funkcjonowanie dzieci i ich rodzin:
- w sferze emocjonalnej,
 - w sferze funkcjonowania poznawczego,
 - w zakresie relacji z innymi,
 - w zakresie rozumienia siebie;
- j) zwiększenie gotowości rodzin do korzystania z pomocy profesjonalistów oraz dawania i korzystania ze wsparcia wewnątrz rodziny.

2. Opis realizacji

Główne działania:

- Specjalistyczne konsultacje psychologiczne
- Wsparcie indywidualne rodziców
- Wsparcie indywidualne dzieci
- Wsparcie indywidualne rodzin
- Interwencje kryzysowe
- Wsparcie grupowe rodziców
- Wsparcie grupowe dzieci

Liczba uczestników

- **229** dzieci, młodzieży, rodziców i innych dorosłych członków rodzin
- Osiągnięte rezultaty:

Psychologiczna Poradnia Rodzinna Stowarzyszenia OPTA, w okresie będącym przedmiotem Raportu, zrealizowała wszystkie działania zaplanowane w budżecie i w harmonogramie. Miały one na celu zatrzymanie lub ograniczenie wpływu „dziedziczonych” dysfunkcji rodzinnych (alkoholizm, przemoc, ubóstwo, bezrobocie), jak i podniesienie umiejętności psychospołecznych niezbędnych do radzenia sobie z kryzysem, bądź rozpadem rodziny.

Efekty pracy z rodzinami zależały od tego, jak zaburzone były ich wzajemne relacje. Zmiany miały różny charakter. Dla jednych rodzin zmianą było zmniejszenie poziomu napięć i konfliktów, rzadsze ich występowanie, dla innych pojawienie się refleksji na temat historii rodziny i jej wpływu na obecne problemy, a jeszcze innej grupie rodzin udało się przy pomocy terapeutów diametralnie zmienić sposoby komunikacji w rodzinie i stosunek do przeżywanego problemu.

Ważnym czynnikiem wpływającym na efektywność zmian jest szybka i kompleksowa pomoc. Udało nam się maksymalnie skrócić czas oczekiwania na indywidualne wsparcie rodziny, dzięki czemu zaraz po odbyciu wstępnej konsultacji, rodziny mogły rozpocząć pracę nad zmianą.

Z indywidualnego wsparcia dla rodziców korzystały min: osoby, których rodziny rozpadły się, bądź były w poważnym kryzysie a partner/-ka nie byli gotowi na pomoc, lub w wyniku przeżywanego problemu nie byli w stanie zobaczyć cierpienia dzieci. Dzięki wsparciu terapeuty zostali lepiej wyposażeni w narzędzia do samodzielnego radzenia sobie w podobnych sytuacjach w przyszłości oraz wzmocnieni w pełnieniu roli rodzica.

Stale wzrasta liczba zgłaszanych dzieci do indywidualnego bądź grupowego wsparcia. Stopień skomplikowania ich trudności wskazuje na potrzebę coraz dłuższego wsparcia. Dzieci, które zakończyły pracę z terapeutkami w tym okresie sprawozdawczym znacząco poprawiły swoje funkcjonowanie w sferze emocjonalnej, poznawczej, w relacjach z rówieśnikami i z dorosłymi.

Efekty 8-miesięcznej grupy wsparcia pokazały się na dwóch płaszczyznach funkcjonowania dzieci: indywidualnej i ich umiejętności bycia w grupie. Uczestnicy wchodziłi w grupę z różnym poziomem kompetencji społecznych, niektórzy z deficytami w tym zakresie i trudnymi doświadczeniami.

Doświadczenie bycia w grupie, pod czujnym okiem terapeutek, które wspierały i korygowały dezadaptacyjne zachowania dzieci, zaowocowało zmianami we wcześniej dysfunkcyjnych strategiach funkcjonowania i nabyciem nowych kompetencji społecznych, takich min.: jak asertywność, umiejętność nawiązywania bliskich kontaktów z rówieśnikami, wyrażanie własnego zdania, konstruktywnego radzenia sobie w sytuacjach konfliktowych. Terapeuci towarzyszyli dzieciom w odreagowaniu trudnych doświadczeń. Końcowym efektem pozytywnych doświadczeń bycia w grupie było wzmocnienie samooceny poszczególnych uczestników, umiejętność radzenia sobie z porażkami i wykorzystywania swoich mocnych stron. Dzięki większej świadomości swoich uczuć i ich związku z własnymi zachowaniami, dzieci nauczyły się lepiej komunikować swoje emocje i potrzeby otoczeniu, zmniejszając tym samym liczbę napięć w relacjach z innymi ludźmi.

Rodzice uczestniczący w grupie wsparcia w ankietach końcowych podkreślali, że było to niezwykle ważne doświadczenie w ich życiu, miejsce gdzie czuli się bezpiecznie i mogli przyjąć po wsparcie oraz poradę. Dzięki grupie mogli przyglądać się z innej perspektywy swojej relacji z dzieckiem, mogli określić swoje słabe i mocne strony jako rodzica.

Uczestnictwo we wspólnych warsztatach przyczyniło się do pogłębienia relacji dziecko-rodzic, dostarczyło nowych doświadczeń bycia razem w relacji, poprzez wspólną zabawę i bycie w bliskim kontakcie ze sobą.

3. Zespół

Lidia Bartoszewska, Krzysztof Górski, Barbara Jakubowska, Anna Komosińska, Joanna Markiewicz, Małgorzata Niedziałkowska, Agnieszka Pawłowska-Fryckowska, Hanna Regulska, Edyta Stelmach, Izabela Włodarczyk, Agnieszka (Justyna) Zaremba, Joanna Zawacka.

4. Sponsor

Biuro Pomocy i Projektów Społecznych m. st. Warszawa

5. Budżet w roku 2014:

200,000,00 PLN

6. Plany na 2015 rok

1. Kontynuacja dotychczasowych form pracy (do końca listopada br.)
2. Rozwinięcie indywidualnej oferty terapeutycznej dla rodziców i rozszerzenie oferty terapii rodzinnej.
3. Zapewnienie ciągłości funkcjonowania działań Poradni poprzez aplikowanie do dotychczasowych Sponsorów lub/i poszukiwanie alternatywnych źródeł finansowania.

Nazwa Programu

„Pomyśl o sobie” – wsparcie i aktywizacja rodzin osób chorych

Koordynatorka: Joanna Markiewicz

1. Cele i założenia Projektu

Celem głównym projektu skierowanego do rodzin, w których jest osoba przewlekle/ciężko chora lub niepełnosprawna jest poprawa ich funkcjonowania psychicznego, fizycznego i społecznego.

2. Zaplanowano:

- spotkania rekrutacyjne z diagnozą sytuacji rodziny
- psychologiczne wsparcie indywidualne dla dorosłych członków rodzin osób chorych
- terapię rodzinną
- grupę wsparciowo – edukacyjną dla osób dorosłych – opiekunów chorych
- psychologiczne wsparcie indywidualne dla dzieci z rodzin osób chorych
- warsztaty pracy ze stresem – metoda Mindfulness
- warsztaty umiejętności psychologicznych dla rodziców z dziećmi
- Grupę „Liderzy zmiany”

3. Opis realizacji

Projekt rozpoczął się w październiku 2014 roku akcją promocyjną.

Przygotowano ulotki i plakaty, umieszczono informacje o projekcie na naszej stronie Internetowej, przekazywano informację o projekcie potencjalnie zainteresowanym instytucjom i organizacjom.

Nawiązano współpracę z partnerem – Centrum Wolontariatu. Zostały przygotowane (we współpracy z Partnerem) ankiety dla wolontariuszy oraz ankiety dla osób/rodzin potrzebujących pomocy wolontariuszy oraz dwa rodzaje ankiet ewaluacyjnych (pre-test i post – test) dostosowanych do poszczególnych działań.

Od listopada 2014 roku rozpoczęły się działania merytoryczne planowane w projekcie.

4. Zespół

Lidia Bartoszevska, Joanna Fejfer – Szpytko, Barbara Jakubowska, Anna Komosińska, Jakub Kryński, Marta Lewandowska, Joanna Markiewicz, Małgorzata Niedziałkowska, Ewa Ormowska, Agnieszka Pawłowska – Fryckowska, Hanna Regulska, Katarzyna Rymarek, Katarzyna Turant, Anna Wieczorek, Izabela Włodarczyk.

5. Sponsor

Norweski Mechanizm Finansowy (EOG) w ramach programu Obywatele dla Demokracji.

6. Budżet w roku 2014

30 000 PLN

7. Plan na 2015

W planach na 2015 rok jest kontynuacja projektu, zgodnie z przygotowanym harmonogramem.

PROGRAMY PRZECIWPREMOCOWE

Nazwa Projektu

„Silna grupa – kompleksowa pomoc dla osób doświadczających przemocy.”

Koordynatorka: Katarzyna Przyborowska

1. Cele i założenia Projektu

Celem głównym projektu była kompleksowa i interdyscyplinarna pomoc dorosłym osobom doznającym przemocy z Warszawy. W ramach oferowanej pomocy indywidualnej (specjalistów ds. przeciwdziałania przemocy, psychologa, prawnika i adwokata socjalnego) i grupowego (grupa wsparcia, rozwojowa i warsztaty psychoedukacyjne) w wielu przypadkach uzyskano poprawę psychospołecznego funkcjonowania uczestników. Działania były prowadzone we współpracy z innymi organizacjami oraz zespołami interdyscyplinarnymi i grupami roboczymi działającymi w warszawskich dzielnicach.

W ramach prowadzonych działań w szczególności diagnozowano sytuację życiową i psychologiczną uczestników, identyfikowano ich potrzeby oraz wspierano w porządkowaniu ich sytuacji prawnej.

Podjęte przez Stowarzyszenie działania zapewniły uczestnikom kompleksową pomoc oraz asystę i wsparcie interwencyjne. Dzięki temu zwiększył się u klientów stopień zachowań proaktywnych oraz ich sprawczość. Uczestnicy rozpoznali swoje potrzeby i pogłębili kompetencje psychospołeczne. Uzyskali/pogłębili wiedzę o zjawisku przemocy i jego konsekwencjach, o swoich prawach i możliwościach uzyskania specjalistycznej pomocy na terenie m. st. Warszawy. Wielu osobom udało się przezwyciężyć kryzys związany z doświadczaniem przemocy w rodzinie.

2. Opis realizacji

Projekt był realizowany od 1 lutego do 31 grudnia 2014 roku.

Beneficjentami podejmowanych działań były osoby dorosłe doznające przemocy oraz członkowie rodzin, w których zjawisko przemocy występuje i utrzymuje się od wielu lat z terenu Warszawy.

Prowadzono następujące działania indywidualne na rzecz uczestników:

1. konsultacje i interwencje specjalistek ds. przeciwdziałania przemocy;
2. konsultacje i interwencje „adwokata socjalnego”;
3. konsultacje psychologiczne z elementami diagnozy;
4. porady i konsultacje prawne;
5. konsultacje psychologiczne do grupy wsparcia.

Zrealizowano także działania grupowe

1. cotygodniowe spotkania grupy wsparcia o charakterze edukacyjnym – wymiana doświadczeń i informacji, wsparcie za pośrednictwem informacji zwrotnych od innych osób będących w podobnej sytuacji;
2. grupa o charakterze rozwojowym – praca m.in. nad wątkami relacji rodzicielskich uczestniczek oraz głębszą analizą indywidualnych trudności;
3. warsztaty psychoedukacyjne – aktywna edukacja w zakresie zjawiska przemocy, jego symptomów, przejawów oraz sposobów radzenia sobie z nim; uczenie wyrażania trudnych emocji (gniewu i złości, etc.), praca nad poprawą kompetencji psychospołecznych, w szczególności wychowawczych;
4. pogadanki edukacyjno – prawne dla uczestniczek – wspólne omówienie problematyki dotyczącej praktycznych aspektów realizacji procedury Niebieskie Karty, sprawy alimentacyjnej i z zakresu władzy rodzicielskiej;

Liczba uczestników

121 osób z Warszawy

Osiągnięte rezultaty w roku 2014

Większość uczestniczek/ków korzystała z pomocy różnych specjalistów kilkakrotnie. Beneficjenci w większości dokonali ważnych dla siebie zmian w życiu na poziomie psychologicznym, a część z nich uporządkowała swoją sytuację życiową i prawną.

Uczestnicy zadeklarowali, że:

- zwiększyła się ich wiedza w zakresie identyfikowania zjawiska przemocy, jego przejawów w różnych aspektach życia i wpływu na stan emocjonalny, zachowania i działania własne;
- zwiększyła się też ich wiedza dotycząca przysługujących im praw. Zwiększył się poziom motywacji do zmiany oraz do przezwyciężenia sytuacji.
- zwiększyła się ich świadomość na temat oddziaływania przemocy na dzieci i ich rozwój, nawet gdy są wyłącznie świadkami i przemoc nie jest skierowana bezpośrednio wobec nich;
- nastąpiło podniesienie ich wiedzy na temat procedury Niebieskie Karty, możliwości, jakie ta procedura niesie i do czego służy. W trakcie pracy z Klientem, szczególną uwagę zwracano na obszar działania instytucjonalnego w tym zakresie;
- szczególnie wśród Klientów, którzy skorzystali z grupy wsparcia i terapii indywidualnej nastąpił wzrost pewności siebie, obarczenie od winy za „błędy” w małżeństwie/związku;
- w wyniku zrealizowanych działań, przestała traktować siebie jako „ofiara” i lepiej radzi sobie z lękiem przed przyszłością, nie sytuując już siebie w kategorii osoby bezradnej i uzależnionej.

Wzmocniono współpracę między realizatorami zadania, a innymi warszawskimi instytucjami oraz organizacjami działającymi w obszarze przeciwdziałania przemocy, w szczególności realizującymi procedurę Niebieskie Karty.

3. Zespół

Marlena Dałek, Monika Krzemieniewska, Agnieszka Pawłowska – Fryckowska, Katarzyna Przyborowska, Iza Rokita, Iza Sawicka, Marta Witek, Joanna Zawacka.

4. Grantodawca

Biuro Pomocy i Projektów Społecznych m. st. Warszawa

5. Budżet w roku 2013

111 112,00 PLN (w tym 100 000,00 PLN dotacji)

6. Plany na 2015 rok

Kontynuacja działań w ramach składanych ofert do m. st. Warszawy oraz rozszerzenie oferty w oparciu o aplikowanie do innych sponsorów.

Nazwa Projektu

„Bliżej siebie – model pomoc dla osób doświadczających przemocy.”

Koordynatorka: Katarzyna Przyborowska

1. Cele i założenia Projektu

Celem głównym projektu była/jest kompleksowa pomoc osobom doznającym przemocy z aglomeracji warszawskiej. Działania projektowe skierowane były równolegle do dwóch grup odbiorców z aglomeracji warszawskiej: osób doznających przemocy jako beneficjentów bezpośrednich oraz członków grup roboczych – beneficjentów pośrednich. Działania zaplanowane dla beneficjentów bezpośrednich służyły zatrzymaniu przemocy oraz zmotywowaniu uczestników do pracy nad zmianą postawy na proaktywną.

2. Opis realizacji

Projekt jest realizowany od 1 marca 2014 roku i będzie kontynuowany do końca czerwca 2015 roku.

Beneficjentami podejmowanych działań są osoby dorosłe doznające przemocy oraz członkowie rodzin, w których zjawisko przemocy występuje i utrzymuje się od wielu lat z aglomeracji warszawskiej.

Prowadzono następujące działania indywidualne na rzecz uczestników:

1. konsultacje i interwencje specjalistek ds. przeciwdziałania przemocy;
2. konsultacje i interwencje „adwokata socjalnego”;
3. konsultacje psychologiczne z elementami diagnozy;
4. porady i konsultacje prawne;
5. krótkoterminowa indywidualna terapia dla osób doznających przemocy;
6. psychologiczne porady diagnostyczne dla rodziców i/ lub opiekunów w sytuacji występowania przemocy w rodzinie.

Odbываły się cotygodniowe spotkania grupy wsparcia o charakterze edukacyjnym oraz warsztaty psychoedukacyjne dotyczące asertywności oraz bezpiecznej komunikacji.

Liczba uczestników

W okresie do 31 grudnia 2014 roku – 105 osób z Warszawy i okolic.

Osiągnięte rezultaty w roku 2014

Jak wynika z ewaluacji dzięki udziałowi w działaniach projektowych uczestniczki/cy dokonali znaczących zmian w swoim życiu, co przede wszystkim manifestowało się w zmianie postawy i ich stosunku do sytuacji przemocy. Otrzymane wsparcie psychologiczne oraz terapeutyczne spowodowała poprawę psychospołecznego funkcjonowania uczestników. Zwiększyła się liczba zachowań sprawczych uczestniczek/ków.

Rezultaty jakościowe:

1. nastąpił wzrost wiedzy uczestniczek projektu o na temat przemocy domowej oraz wzrost samoświadomości;
2. nastąpiło zwiększenie umiejętności psychoedukacyjnych uczestniczek oraz umiejętności rodzicielskich;
3. nastąpił u uczestniczek wzrost umiejętności korzystania z dostępnych możliwości prawnych, część rozpoczęła działania, a część kontynuuje je z dużą świadomością;
4. nastąpił uczestniczek wzrost wiedzy na temat samej procedury Niebieskie Karty oraz sposobów jej realizacji; zgłaszają, że z większą świadomością uczestniczą w działaniach instytucji;

Widoczny jest lepszy przepływ i wymiana informacji pomiędzy realizatorkami projektu, a instytucjami samorządowymi, w szczególności pracownikami socjalnymi i innymi członkami grup roboczych. Realizatorzy obserwują w kontaktach z ośrodkami pomocy społecznej większy poziom zaufania do przedstawicieli trzeciego sektora.

3. Zespół

Katarzyna Bartosiak, Agnieszka Pawłowska – Fryckowska, Katarzyna Przyborowska, Iza Rokita, Iza Sawicka, Marta Witek, Joanna Zawacka.

4. Sponsor

Norweski Mechanizm Finansowy (EOG) w ramach programu Obywatele dla Demokracji.

5. Budżet w roku 2013

277 750,00 PLN (w tym 249 971,00 PLN dotacji)

6. Plany na 2015 rok

Kontynuacja działań w ramach dotacji.

Nazwa Projektu

„Jak budować plan pomocy” – edukacja specjalistów pracujących w grupach roboczych na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie”.

Koordynatorka: Katarzyna Przyborowska

1. Cele i założenia projektu

Celem głównym zadania była edukacja specjalistów – ewentualnych i faktycznych uczestników warszawskich grup roboczych pracujących w obszarze przeciwdziałania przemocy w zakresie realizacji procedury Niebieskie Karty, a przede wszystkim umiejętności konstruowania planu pomocy i przez to poniesienie skuteczności działań przeciw przemocy. Celem szczegółowym było opracowanie i wydanie materiałów edukacyjnych w postaci broszury z dołączonym do niej filmem „Jak budować plan pomocy?” oraz rozesłanie ich do specjalistów z warszawskich Zespołów Interdyscyplinarnych ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz instytucji i organizacji pomocowych działających na terenie Warszawy.

2. Opis realizacji

Projekt był realizowany od 1 lutego do 31 października 2014 roku.

Beneficjentami zrealizowanego zadania byli profesjonalści – członkowie warszawskich Zespołów Interdyscyplinarnych ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz specjaliści służb pomocowych z Warszawy działający w grupach roboczych i inni pracujący w obszarze przeciwdziałania przemocy.

Liczba odbiorców

ok. 500 osób – członkowie 18 Zespołów Interdyscyplinarnych w Warszawie oraz specjaliści z innych instytucji działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie: policjanci, pracownicy socjalni, kuratorzy sądowi, przedstawiciele oświaty, ochrony zdrowia oraz organizacji pozarządowych.

Osiągnięte rezultaty w roku 2014

Opracowano i wydano po 500 egzemplarzy broszury wraz z filmem poglądowym „Jak budować plan pomocy?”.

Materiały pokazują sposoby konstruowania indywidualnego planu pomocy w oparciu o schemat: cele – zadania – działania przy udziale klienta, na którego rzecz pracuje grupa. Obie publikacje są oparte na analizie konkretnych przypadków. W filmie i broszurze uwzględniono wiedzę n/t zjawiska przemocy, technik motywujących do współpracy oraz wnioski z ewaluacji programów Stowarzyszenia OPTA w obszarze pracy interdyscyplinarnej na rzecz przeciwdziałania przemocy, a także na potrzebach zidentyfikowanych w trakcie kwietniowego spotkania seminaryjnego. Dzięki wskazówkom zawartym w broszurze i filmie członkowie grup mogą tworzyć plany pomocy oparte o wskaźniki, a przez to możliwe do zrealizowania. Przygotowane materiały uwzględniają obowiązujące procedury prawne dotyczące przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Broszura i film zostały opracowane w oparciu także o rekomendacje ekspertów (przedstawiciele warszawskich grup roboczych ze Śródmieścia, Woli, Ursynowa, Żoliborza – policjantów, kuratorów sądowych, pracowników socjalnych, psychologów i przedstawicieli ngo) uwzględniające różne metody działania wpracowane w trakcie seminariów eksperckich.

Dzięki realizacji zadania nastąpiło wzmocnienie kompetencji zawodowych i umiejętności konstruktywnej współpracy warszawskich specjalistów pracujących w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie i realizujących procedurę Niebieskie Karty.

Materiały rozesłano do wszystkich warszawskich instytucji zajmujących przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.

3. Zespół

Marlena Dałek i Katarzyna Przyborowska.

4. Grantodawca

Biuro Pomocy i Projektów Społecznych m. st. Warszawa

5. Budżet w roku 2014

33 334,00 PLN (z tego 30 000,00 PLN dotacji)

6. Plany na 2015 rok

Kontynuacja działań edukacyjnych na rzecz specjalistów działających w obszarze przeciwdziałania przemocy pracujących w warszawskich grupach roboczych. Opracowanie nowych materiałów dotyczących realizacji procedury Niebieskie Karty.

Nazwa Projektu

„Specjaliści przeciw przemocy – program edukacyjno-szkoleniowy dla śródmiejskich przedstawicieli oświaty oraz grup roboczych”.

Koordynatorka: Katarzyna Przyborowska

1. Cele i założenia projektu

Celem realizacji zadania było wsparcie oraz wyposażenie w wiedzę specjalistów służb pomocowych i NGO, pracujących w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności członków grup roboczych powoływanych przez Zespół Interdyscyplinarny dla dzielnicy Śródmieście. Celem była także edukacja przedstawicieli oświaty tzn. śródmiejskich szkół podstawowych, gimnazjów i liceów w zakresie realizacji procedury Niebieskie Karty.

2. Opis realizacji

Projekt był realizowany od 1 marca do 30 listopada 2014 roku.

Beneficjentami zrealizowanego zadania byli profesjonalści – przedstawiciele śródmiejskich szkół oraz specjaliści służb pomocowych z Warszawy działający w grupach roboczych ds. przeciwdziałania przemocy, przede wszystkim pracownicy socjalni.

Zrealizowano spotkania edukacyjno-szkoleniowe z mini – warsztatem bezpośrednio w szkołach.

Odbyły się spotkania seminaryjne dla pracowników socjalnych, przedstawicieli policji i kuratorów sądowych uczestniczący w pracach śródmiejskich grup roboczych, w trakcie których pogłębiano umiejętności skutecznego współdziałania oraz budowania realistycznego planu pomocy.

Zrealizowano konsultacje doradcze dla członków śródmiejskich grup roboczych w indywidualnych przypadkach. Spotkania zrealizowano w siedzibie CPS lub w OPCIE.

Liczba odbiorców

ok. 300 osób – członkowie śródmiejskich grup roboczych oraz nauczyciele i pedagodzy ze Śródmieścia i pracownicy socjalni CPS.

Osiągnięte rezultaty w roku 2014

Uczestnicy spotkań w szkołach nabyli wiedzę o obowiązujących przepisach prawa dotyczących przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz realizacji procedury Niebieskie Karty. Dzięki mini warsztatom zdobyli realne umiejętności inicjowania procedury i prawidłowego wypełniania formularza Niebieska Karta – A. Dzięki uczestnictwu w szkoleniach wzmocnili swoje umiejętności w diagnozowaniu przypadków przemocy.

Członkowie grup roboczych dzielnicy Śródmieście w ramach spotkań seminaryjnych oraz konsultacji doradczych pogłębili umiejętność diagnozowania zjawiska przemocy w rodzinie, zwiększyli umiejętność tworzenia realistycznego planu pomocy dla rodzin objętych procedurą NK.

Dzięki spotkaniom seminaryjnym, a przede wszystkim spotkaniom doradczym z grupami nastąpiła wymiana informacji i doświadczenia między uczestnikami. Wspólnie poszukiwano optymalnych rozwiązań na rzecz rodzin uwikłanych w przemoc uwzględniających zarówno cele osób dotkniętych przemocą, ale także perspektywę instytucji. Przełożyło się to podniesienie skuteczności w pomaganiu osobom dotkniętym przemocą w rodzinie oraz sprawniejsza realizacje procedury NK. Jak wynika z informacji od uczestników działania taka forma doradczej pracy była bardzo pomocna.

3. Zespół

Marlena Dałek i Katarzyna Przyborowska.

4. Grantodawca

Urząd Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawa

5. Budżet w roku 2014

42 120,00 PLN (z tego 40 000,00 PLN dotacji).

6. Plany na 2015 rok

Kontynuacja działań doradczych dla specjalistów działających w grupach roboczych.

PROGRAMY MŁODZIEŻOWE

Nazwa Programu

„Zdrowy rozwój bez przemocy”

Koordynator: Maja Lipińska

1. Cele i założenia Programu

Celem głównym zadania było zmniejszenie zjawiska sięgania po alkohol przez dzieci i młodzież Dzielnicy Bielany oraz ograniczenia zjawiska przemocy. Cel ten został osiągnięty poprzez ograniczenie czynników zwiększających ryzyko sięgania po alkohol, a w szczególności robienia tego w sposób ryzykowny (część, jako sposób na radzenie sobie z napięciem).

Celem warsztatów „Zdrowo rosnę” w szkołach podstawowych było zwiększenie wiedzy i świadomości własnych emocji i ich związku z funkcjonowaniem ciała, nabycie umiejętności identyfikowania reakcji stresowej i zdrowych sposobów radzenia sobie ze stresem, nabycie umiejętności rozpoznawania własnych myśli w sytuacji stresowej i radzenia sobie z trudnymi, automatycznymi myślami.

Cele warsztatu „Bezpieczne dorastanie” w szkołach gimnazjalnych i ponad gimnazjalnych to:

poszerzenie wiedzy na temat ryzykownych zachowań (zachowań przemocowych i bezpieczeństwa w czasie dorastania; umiejętności rozpoznawania przemocy, w tym przemocy seksualnej i reagowania na nią, co wiąże się z zwiększeniem świadomości wagi granic intymnych (fizycznych i psychicznych) dla zdrowego rozwoju; obniżenie napięcia w tym okresie rozwojowym przez poszerzenie wiedzy na temat zmian psychicznych dotyczących nastroju, funkcjonowania poznawczego i na płaszczyźnie tożsamości.

2. Opis realizacji Programu

W ramach zadania zrealizowano 4-godzinne zajęcia profilaktyczne „Bezpieczne dorastanie” w osiemnastu klasach, łącznie uczestniczyło w nich 469 uczniów i uczennic. Uczniowie poznali sposoby radzenia sobie z sytuacjami zagrażającymi ich bezpieczeństwu ze względu na specyfikę rozwojową wieku nastoletniego, a także nauczyli się rozpoznawać zachowania przemocowe i radzić sobie z nimi w sposób konstruktywny.

Zrealizowano także 9-godzinne zajęcia profilaktyczne „Zdrowo rosnę” w czterech klasach, łącznie uczestniczyło w nich 89 uczniów i uczennic. Uczniowie nauczyli się, jak komunikować się z osobami z klasy, poznali konstruktywne sposoby na radzenie sobie z emocjami oraz spisali własny kontrakt klasowy, w którym zostały zawarte wcześniej zebrane ważne dla danej klasy zasady. Zostały przeprowadzone trzy 1,5-godzinne wykłady dla rodziców, w których uczestniczyło 24 rodziców, dzięki którym rodzice zwiększyli swoją wiedzę na temat radzenia sobie z sytuacjami trudnymi wynikającymi ze zmian rozwojowych ich dzieci oraz zapobieganiu i wczesnemu rozpoznawaniu uzależnienia swoich dzieci. Zrealizowano konsultacje indywidualne, w których uczestniczyło 20 osób z kadry pedagogicznej, w trakcie których omówili indywidualne trudne sytuacje.

Liczba odbiorców

558 uczniów i uczennic, 20 pracowników szkoły i 24 rodziców.

3. Zespół

Anna Komosińska, Maja Lipińska, Monika Raj, Anna Wieczorek

4. Sponsorzy

Miasto St. Warszawa – Urząd Dzielnicy Bielany

5. Budżet z roku 2014

25 375 PLN (z tego 23 945 PLN dotacji Dzielnicy Bielany M. St. Warszawy)

Nazwa Programu

„Relaks na trzeźwo”

Koordinator: Maja Lipińska

1. Cele i założenia Programu

Celem głównym zadania było zmniejszenie zjawiska sięgania po alkohol przez młodzież Dzielnicy Wola oraz ograniczenia zjawiska przemocy, poprzez dostarczenie wiedzy na temat ograniczania czynników zwiększających ryzyko sięgania po alkohol, w szczególności w sposób ryzykowny (często, jako sposobu na poradzenie sobie ze stresem), a także technik i umiejętności chroniących przed destrukcyjnym rozładowywaniem napięcia.

Celem warsztatów „Antystres” było przekazanie wiedzy na temat napięcia emocjonalnego w czasie dorastania i radzenia sobie z nim, z uwzględnieniem napięcia związanego z egzaminem końcowym, zmianą szkoły, czy trudnymi sytuacjami, z którymi młode osoby spotykają się w życiu codziennym. Program zajęć umożliwił praktyczną naukę ćwiczeń i technik relaksacyjnych.

2. Opis realizacji Programu

W ramach zadania zrealizowano 4-godzinne warsztaty w ośmiu klasach, łącznie uczestniczyło w nich 165 uczniów i uczennic. Uczniowie i uczennice klasy maturalnej w ramach programu antystresowego poznali genezę pojęcia stres, oddziaływanie stresu na organizm i psychikę oraz konkretne techniki zmniejszania napięcia. Zrealizowano dwa 1-godzinne wykłady dla rodziców dotyczące profilaktyki uzależnień, w których uczestniczyło 14-tu rodziców. Rodzice uczestniczący w wykładzie zwiększyli swoją wiedzę na temat zagrożeń sytuacjami ryzykownymi ich dzieci oraz zapobieganiu i wczesnemu rozpoznawaniu uzależnienia swojego dziecka. Zostały przeprowadzone konsultacje indywidualne, w których uczestniczyło 12 osób z kadry pedagogicznej oraz 4 rodziców, w trakcie których omówili indywidualne trudne sytuacje.

Liczba odbiorców

165 uczniów i uczennic, 12 pracowników szkoły i 18 rodziców.

3. Zespół

Anna Komosińska, Maja Lipińska, Anna Wieczorek

4. Sponsorzy

Miasto St. Warszawa – Urząd Dzielnicy Wola

5. Budżet z roku 2014

10 285 PLN (z tego 9 105 PLN dotacji Dzielnicy Wola M. St. Warszawy)

Nazwa Programu

„Bezpieczny uczeń – przyjazna szkoła – program profilaktyczno – edukacyjny i pomocowy z zakresu przeciwdziałania przemocy, skierowany do dzieci i młodzieży, rodziców/opiekunów, kadry pedagogicznej warszawskich placówek oświatowych oraz mieszkańców m.st. Warszawy”

Koordynatorka: Anna Wieczorek

1. Cele i założenia Programu

Celem głównym zadania było podniesienie poziomu bezpieczeństwa i ograniczenie zjawiska przemocy w grupie dzieci i młodzieży. Cel został osiągnięty poprzez wzmocnienie indywidualnych i grupowych zasobów uczniów.

Celem zajęć profilaktycznych było zmniejszenie poziomu konfliktów i towarzyszących temu destrukcyjnych zjawisk, poprzez naukę sposobów efektywnego radzenia sobie w sytuacjach stresujących, w których mogą pojawić się zachowania przemocowe.

Celem interwencji w klasie było zmniejszenie poziomu przemocy wśród uczniów. Poprzez pozytywne wzmocnienie grupy rówieśniczej, identyfikację schematu komunikacji w klasie, zwiększenie umiejętności komunikacyjnych uczniów w klasie, wyposażenie uczennic i uczniów w umiejętności konstruktywnego rozwiązywania podobnych sytuacji, zajęcia miały na celu pomoc w rozwiązaniu sytuacji konfliktowej w jednej z klas (zgłoszonej przez szkołę, jako grupa o wysokim poziomie przemocy).

Celem wykładów dla młodzieży było dostarczenie wiedzy na temat prawnych aspektów przemocy rówieśniczej, ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich oraz przemocy w rodzinie, a także sposobów i miejsc, w których można uzyskać pomoc.

2. Opis realizacji Programu

W ramach realizacji zadania zostały przeprowadzone zajęcia profilaktyczne w 6 klasach szkoły podstawowej i 9 klasach gimnazjum.

Zajęcia profilaktyczne „Bezpieczne dorastanie” zostały przeprowadzone w pięciu klasach gimnazjum. W rezultacie zajęć uczniowie zdobyli większą wiedzę na temat granic fizycznych i psychicznych zarówno osobistych jak i drugiej osoby, a także dbania o własne bezpieczeństwo i ochrony przed przemocą, w tym przemocą seksualną.

Zajęcia profilaktyczne „Nie trać głowy” zostały przeprowadzone w czterech klasach gimnazjum. Uczniowie nabyli wiedzę na temat radzenia sobie w sposób konstruktywny z napięciem emocjonalnym w okresie dorastania.

Zajęcia profilaktyczne „Zdrowo rosnę” zostały przeprowadzone w 6 klasach szkoły podstawowej. W rezultacie zajęć uczniowie poznając techniki i sposoby radzenia sobie ze stresem podnieśli poziom wiedzy na temat dbania o własne ciało i stan emocjonalny.

Działania profilaktyczne zostały uzupełnione o konsultacje z gronem pedagogicznym i dyrekcją.

W ramach realizacji zadania w jednej klasie gimnazjum zostały przeprowadzone 4 spotkania „Zajęcia interwencyjne w klasie”. W rezultacie zajęć uczniowie nabyli umiejętności rozwiązywania sytuacji konfliktowych inaczej niż przemocą. Poprzez wspólne zadania i czas poznali się wzajemnie i zintegrowali. Nauczyciele, pedagodzy i dyrekcja biorąca udział w działaniach interwencyjnych, skorzystali z konsultacji indywidualnych, podczas których zostały omówione sytuacje trudne z uczniami.

Zajęcia były uzupełnione o obserwacje uczniów podczas lekcji i konsultacje z kadrą pedagogiczno-psychologiczną i dyrekcją.

Liczba odbiorców

331 uczniów i uczennic, a także 34 pracowników szkół (wychowawców, pedagogów, psychologów, dyrekcji)

3. Zespół

Anna Komosińska, Jakub Kryński, Maja Lipińska, Anna Wieczorek

4. Sponsorzy

Miasto St. Warszawa – Biuro Edukacji

5. Budżet z roku 2014

25 120 PLN (z tego 20 000 PLN dotacji Biura Edukacji M. St. Warszawy)

Nazwa Programu

„Bezpiecznie, zdrowo bez ryzyka” – program profilaktyki i wsparcia ograniczający występowanie zachowań ryzykownych dzieci i młodzieży uczęszczającej do śródmiejskich szkół”

Koordynator: Jakub Kryński

1. Cele i założenia Programu

Celem głównym zadania było zmniejszenie występowania zachowań ryzykownych wśród dzieci i młodzieży zagrożonych zachowaniami ryzykownymi, oraz podejmujących takie zachowania.

Celem zajęć „Bezpieczne dorastanie” było zwiększenie świadomości i umiejętności młodzieży związanej z ochronieniem własnych granic i ryzykiem, jakie wiąże się z podejmowaniem niektórych zachowań pod wpływem alkoholu.

Celem zajęć „Jak radzić sobie ze stresem” było polepszenie funkcjonowania młodzieży w sytuacji wzmożonego stresu, co spowoduje zmniejszenie ilości osób sięgających po alkohol i inne środki psychoaktywne w celu zrelaksowania się i poradzenia z trudnymi emocjami.

Celem wykładów dla rodziców było zwiększenie świadomości rodziców na temat związku funkcjonowania psychicznego w okresie dorastania (również wczesnego dorastania) z zachowaniami ryzykownymi. Celem było również zwiększenie wiedzy rodziców na temat rozpoznawania stanów dziecka, które mogą wskazywać na nadużywanie alkoholu, angażowanie się w inne ryzykowne zachowania..

Celem programu specjalistycznej pomocy w postaci wsparcia indywidualnego była poprawa komunikacji oraz nauka konstruktywnych sposobów radzenia sobie z napięciem emocjonalnym przez nastolatki i ich najbliższych. Dodatkowym celem była specjalistyczna diagnoza problemu oraz skierowanie do specjalisty – psychoterapeuty, psychiatry w przypadku występowania zachowań ryzykownych, takich jak samookaleczenia, próby samobójcze.

2. Opis realizacji Programu

W ramach zadania zostały przeprowadzone zajęcia profilaktyczne „Bezpieczne dorastanie” i „Antystres”.

Zajęcia profilaktyczne „Bezpieczne dorastanie” zostały przeprowadzone w 11 klasach gimnazjum i 1 klasie szkoły podstawowej. W rezultacie zajęć uczniowie poznali sposoby radzenia sobie z sytuacjami zagrażającymi ich bezpieczeństwu ze względu na specyfikę rozwojową wieku nastoletniego, a także nauczyli się rozpoznawać zachowania przemocowe i radzić sobie z nimi w sposób konstruktywny.

Zajęcia profilaktyczne „Antystres” zostały przeprowadzone w 6 klasach liceum i 3 klasach szkoły podstawowej. W rezultacie zajęć uczniowie podnieśli umiejętności radzenia sobie ze stresem w sposób zdrowy i konstruktywny, co będzie skutkowało zdrowszym sposobem funkcjonowania młodzieży, zmniejszeniem korzystania z alkoholu i innych środków w celu odstresowania..

Zajęcia profilaktyczne uzupełnione zostały o konsultacje z kadrą pedagogiczną i 2 wykłady dla rodziców.

W ramach zadania zostały przeprowadzone spotkania w ramach „Wsparcia indywidualnego” – po 5 godzin spotkań z 16 nastolatkami i po 5 godzin spotkań z 16 rodzicami opiekunami. W rezultacie spotkań uczestniczący w niej nastolatki i ich rodzice/opiekunowie podnieśli jakość komunikacji oraz umiejętność radzenia sobie z trudnymi emocjami, napięciem emocjonalnym.

Liczba odbiorców

491 uczniów i uczennic, 59 rodziców/opiekunów, a także 19 pracowników szkół (wychowawców, pedagogów, psychologów, dyrekcji).

3. Zespół

Anna Komosińska, Jakub Kryński, Maja Lipińska, Anna Wieczorek

4. Sponsorzy

Miasto St. Warszawa – Urząd Dzielnicy Śródmieście

5. Budżet z roku 2014

52 694 PLN (z tego 50 000 PLN dotacji Urzędu Dzielnicy Śródmieście M. St. Warszawy)

OŚRODEK ROZWOJU UMIEJĘTNOŚCI PSYCHOLOGICZNYCH STOWARZYSZENIA OPTA

Dyrektorka: Barbara Jakubowska

Nazwa Programu

Studium Terapii Rodziny – Szkoła Psychoterapii

Koordynatorka: Beata Wietrzyńska

1. Cele i założenia Programu

Celem szkolenia jest wyposażenie uczestników w wiedzę i umiejętności z zakresu psychopatologii, psychoterapii i terapii rodzin w oparciu o:

- wykłady dotyczące wiedzy klinicznej,
- warsztaty szkoleniowe wyposażające w konkretne umiejętności związane z pracą terapeutyczną,
- terapię umożliwiającą rozpoznanie swoich predyspozycji i ograniczeń,
- naukę diagnozowania potrzeb i problemów klienta indywidualnego (dorośli, młodzież, dziecko rodziny) i rodziny,
- naukę form pomocy w kontakcie terapeutycznym z rodziną, parą i klientem indywidualnym,
- zdobycie wiedzy na temat animowania współpracy osób i instytucji zaangażowanych w problem (rodzice, inni członkowie rodziny, szkoła, pedagog, pracownik socjalny, policja, kurator i in.).

Okres nauki w ramach Studium obejmuje 4 lata. Aktualnie program szkoły obejmuje:

- 250 godzin teorii (wykłady i seminaria),
- 350 godzin warsztatów szkoleniowych,
- 150 godzin superwizji grupowej,
- 190 godzin własnej pracy terapeutycznej w grupie,
- 300 godzin stażu klinicznego.

Zaliczenia każdego roku odbywa się w formie prac pisemnych i testu sprawdzającego wiedzę.

2. Opis realizacji

Każda edycja Studium rozpoczyna się 2-dniowym treningiem terapeutycznym.

W miesiącu odbywa się 3-godzinny wykład i 12-godzinny warsztat umiejętności terapeutycznych. Raz w miesiącu, przez pierwszy i drugi rok, grupa szkoleniowa spotyka

się w weekend na zajęcia terapii grupowej trwające 8 godzin.

W trzecim i czwartym roku raz w miesiącu odbywają się 5-godzinne spotkania superwizyjne w małych grupach.

Główne działania:

- wykłady,
- warsztaty umiejętności psychologicznych,
- psychoterapia grupowa,
- superwizja grupowa.

Liczba uczestników

W kolejnych cyklach szkoleniowych uczestniczy od 10 do 14 osób.

3. Zespół

Jolanta Berezowska, Józef Bogacz, dr Szymon Chrząstowski, dr Anna Cierpka, Monika Gajdzik, Barbara Jakubowska, Tomasz Kudelski, Joanna Markiewicz, Alina Naporowska, Izabela Sawicka, Wiesław Sokoluk, Maja Tuszevska, Bożena Winch, Piotr Woźniak, Agnieszka Zemło

4. Sponsorzy

Studium prowadzone jest w ramach działalności gospodarczej Stowarzyszenia OPTA i jest finansowane z wpłat uczestników.

5. Budżet w roku 2014

292 773,93 PLN netto

DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA STOWARZYSZENIA OPTA

Nazwa Programu

Pracownia Systemów Więzi i Relacji SyWiRe

Koordynatorka: Iza Rokita

1. Cele i założenia Programu

- Pracownia SyWiRe ma w ofercie:
- Psychoterapię indywidualną i grupową dla dorosłych,
- Terapię rodzinną,
- Terapię małżeńską/par,
- Terapię więzi w diadzie rodzic – dziecko
- Mediacje rodzinne,
- Pomoc prawną.

2. Opis realizacji

W 2014 roku z pomocy SyWiRe skorzystało:

- 28 klientów indywidualnych
- 6 par
- 9 rodzin
- 2 rodziny skierowane przez sąd
- 4 dzieci
- 2 pary skorzystały z mediacji

W ramach Pracowni była prowadzona:

- 1 grupa terapeutyczna (5 osób)
- 2 roczne grupy psychoedukacyjne dla dzieci przebywających w instytucjonalnej pieczy zastępczej (14 osób).

Obecnie obserwujemy największe zainteresowanie klientów terapią indywidualną, ale do Pracowni zgłasza się coraz więcej rodzin, które widzą że pracę nad zmianą musi podjąć cała rodzina.

Z naszej pomocy korzystały również rodziny skierowane przez sąd.

Coraz większym zainteresowaniem rodziców cieszą się mediacje. Szczególnie bardzo skonfliktowanym rodzicom trudno dojść do porozumienia w kwestiach dotyczących dzieci takich jak wychowanie czy kontakty z dzieckiem.

Mediatorzy w przypadku mediacji rodzicielskich wspierają rodziców w wypracowaniu porozumienia opiekuńczo – wychowawczego.

3. Zespół

Lidia Bartoszevska, Magdalena Cechnicka, Krzysztof Górski, Barbara Jakubowska, Anna Komosińska, Jakub Kryński, Joanna Markiewicz, Małgorzata Niedziałkowska, Agnieszka Pawłowska – Fryckowska, Katarzyna Przyborowska, Izabela Rokita, Magdalena Wróblewska, Joanna Zawacka.

4. Sponsorzy

Pracownia prowadzona jest w ramach działalności gospodarczej Stowarzyszenia OPTA i jest finansowane z wpłat uczestników.

5. Budżet w roku 2014

72 790,00 PLN

6. Plany na rok 2015

W roku 2015 będą kontynuowane dotychczasowe formy pomocy.

Odpowiadając na potrzeby w roku 2014 zostały uruchomione dwie grupy psychoedukacyjne dla dzieci pozostających w instytucjonalnej pieczy zastępczej. Zajęcia te miały na celu pracę nad redukcją zachowań agresywnych u dzieci, pokazanie bezpiecznych sposobów radzenia sobie ze złością i frustracją, pracę nad zmianą samooceny. Celem odpowiednio dobranych zabaw była nauka **współdziałania, pracy w grupie oraz** akceptacji zasad przez uczestników grupy. Projekt będzie kontynuowany w 2015 roku.

W planach jest otwarcie grupy terapeutycznej dla rodziców i dzieci. Oferta będzie skierowana do dzieci, które źle się czują w grupie rówieśniczej, nie radzą sobie z trudną sytuacją rodzinną, reagują agresją. Na zajęciach rodzice będą uczyć się wspierania dziecka, skutecznych sposobów radzenia się z trudnymi zachowaniami dziecka.